

tulivad, nii lahted, ja tema ise ka, ja igal hommikul, kui ta võderastemajast välja tuli, läks loodus ikka ilusamaks ja ta sammus lergemine edasi, ja kui ta 18. päeval nimetatud arsti linna päralt jõudis ja teisel hommikul üles tõusis, tundis ta enese nii terve olevat, et ta ütles: „Halwemat aega minu terweksaamiseks ei olegi, kui nüüd, kus mina arsti juure pean minema. Kohiseksivad mul ommeti kõrwadgi natulene ehk jookseks mul süda wet.“ — Kui ta arsti juure tuli, võttis see tema käest kinni ja ütles temale: „Nüüd siis jutustage mulle weel lord põhjani, mis teil dieti puudub.“ Siis ütles tema: „Tohtri härra, mul ei puudu, Jumal tänatud, mitte midagi, ja kui teie nii terwed olete kui mina, siis võidte sellest ainult rõõmustada.“ — Arst ütles: „See waim on teid minu juure juhatanud. Paelus on nüüd surnud, aga teil on weel paelusfi mune lõhus, sellepärast peate teie jala kodu tagasi minema ja kodu hoolega puid lõhtuma, ja teie ei pea enam sööma kui nälg teid sunnib, et munadest ussid välja ei haudu, siis võidte teie weel wanaks elada,“ — ja naeratas selle juures. Aga ritas võderast kostis: „Tohtri härra, teie olete peenilene mees, ja mina saan teist väga hästi aru.“

Pärast seda elas ta arsti nõuu järele ja sai wanaks 87 aastat, 4 kuud ja 10 päewa, ja oli terve kui ojakala, ja saatis oma targa arstile igal Näärripäawal terwituseks 20 kullatükki.

Ainult pilwefene.

Rooma keiser Juulianus, kes umbes 350 aastat pärast Kristust elas, latsus Roomas paganauku igapidi

uendada ja jalale seadida, mis ommetegi, hoolimata kristlaste tagariisumistest, otse nende läbi hakkas kaduma ja lastuma. Juulianus oli waimurikas mees, tema koolmeistrid olivad teda paganauku jumalate teenistusele waimustanud, ja kowaluse ja wäewallaga latsus ta ristiusku kaotada ja paganauku elustada. Ta latsus paganaukus lõik kristlaste häid kumbeid järele teha. Nõnda ehitas tema Wäeste-, haige- ja wäestelaste majasid, latsis paganauku templites jutlustid pidada ja laulusid laulda, ja nägi igapidi palju waewa, et surnud paganauku uuesti elustada. Käl wõis ta ehitada haige- ja wäestemajasid, aga paganatele armastust ja halastust südamesse istutada, nagu ta seda kristlaste juures nägi, see oli tal wõimata. Niipea kui ta omad sihid kinni pani, langes ta tema suur ehitus koku. Jutustatakse, et tema surres peo täie mulda päikese poole olla wisanud, päikese poole, seda ta kui Jumalat auustas, ja hüüanud: „Ja sa oled ommeti wõitnud, Kallile mees!“ — Sellest rästest ajast, mis Juulianuse al kristlastel oli kannatada, ütles piiskop Athanasius: „On ainult pilwefene, läheb mööda.“ — Ja tõeste, ta ei olnud muud, kui pilwefene, mis õndsuse päikest inimeste eest püüdis warjata. Ta läks pea üle.

Mõnesugused tähendused ja tähtsamad sündmused.

1. Esimesed wotifepa tööd olivad juba aastal 2000 enne Kristust tuntud.
2. Ohl muljub täiskawanud inimese peale umbes 30 tubanda naela raskeusega.